
ENHANCING COLLABORATIVE PERFORMANCE SKILLS WITH BANDS FOR VOCAL MUSIC STUDENTS AT THANH HOA UNIVERSITY OF CULTURE, SPORTS AND TOURISM

La Quang Anh

Thanh Hoa University of Culture, Sports and Tourism

Email: laquanganh@dvttdt.edu.vn

Received: 09/3/2026

Reviewed: 11/3/2026

Revised: 15/3/2026

Accepted: 08/4/2026

Released: 15/4/2026

The ability to perform collaboratively with a band is an essential competence for vocal music students in artistic performance contexts. This paper examines the role and current state of collaborative performance skills between vocal music students and bands. The findings indicate that although vocal music students have had opportunities to engage in practical performance with bands within the training program, such opportunities remain limited. Based on these findings, the study proposes several solutions to enhance training quality and to improve the professional performance competencies of vocal music students at Thanh Hoa University of Culture, Sports and Tourism.

Keywords: Music education; Vocal students; Ensemble performance skills; Band; Performance practice.

1. Giới thiệu

Trong bối cảnh phát triển của nghệ thuật biểu diễn hiện nay, đào tạo âm nhạc tại các cơ sở giáo dục nghệ thuật không chỉ chú trọng trang bị kiến thức lý thuyết và kỹ thuật chuyên môn mà còn hướng tới việc hình thành năng lực thực hành nghề nghiệp cho người học. Đối với ngành Thanh nhạc, bên cạnh việc rèn luyện kỹ thuật hát, khả năng biểu diễn và cảm thụ âm nhạc, sinh viên còn cần có kỹ năng phối hợp với ban nhạc trong quá trình luyện tập và biểu diễn. Đây là một yêu cầu quan trọng nhằm đảm bảo sự thống nhất về tiết tấu, hòa âm, sắc thái và phong cách biểu diễn trong các chương trình nghệ thuật.

Trong thực tiễn biểu diễn âm nhạc chuyên nghiệp, ca sĩ thường xuyên làm việc cùng ban nhạc hoặc các nhóm nhạc công. Vì vậy, kỹ năng *Năng lực phối hợp biểu diễn với ban nhạc* như khả năng nghe và cảm nhận hòa âm, giữ nhịp, phối hợp với nhạc công cũng như tương tác nghệ thuật trên sân khấu đóng vai trò quan trọng đối với chất lượng biểu diễn và sự chuyên nghiệp của người nghệ sĩ.

Trong chương trình đào tạo ngành Thanh nhạc tại Trường Đại học Văn hóa, Thể thao và Du lịch Thanh Hóa, sinh viên đã được tiếp cận với việc thực hành biểu diễn cùng ban nhạc thông qua một số học phần chuyên môn. Tuy nhiên, thời lượng dành cho nội dung này còn hạn chế, cụ thể là học phần *Biểu diễn với dàn nhạc tổng hợp* chỉ có 2 tín chỉ, do đó thời gian luyện tập và trải nghiệm thực tế của sinh viên chưa nhiều, nội dung thực hành chưa thật sự

phong phú. Điều này phần nào ảnh hưởng đến hiệu quả rèn luyện kỹ năng phối hợp với ban nhạc của sinh viên trong quá trình học tập.

Thực tế giảng dạy cho thấy một số sinh viên thanh nhạc vẫn gặp khó khăn khi biểu diễn cùng ban nhạc, như thiếu sự chủ động trong việc phối hợp tiết tấu, chưa linh hoạt trong tương tác với nhạc công hoặc còn lúng túng khi xử lý các tình huống phát sinh trong biểu diễn trực tiếp. Điều này có thể ảnh hưởng đến chất lượng biểu diễn cũng như khả năng thích ứng của sinh viên với môi trường hoạt động nghệ thuật chuyên nghiệp sau khi tốt nghiệp.

Xuất phát từ những vấn đề trên, việc nghiên cứu “*Nâng cao năng lực phối hợp biểu diễn với ban nhạc cho sinh viên thanh nhạc tại Trường Đại học Văn hóa, Thể thao và Du lịch Thanh Hóa*” là cần thiết, nhằm góp phần đề xuất những giải pháp phù hợp để nâng cao hiệu quả rèn luyện kỹ năng phối hợp với ban nhạc, đồng thời nâng cao chất lượng đào tạo và năng lực nghề nghiệp cho sinh viên thanh nhạc trong giai đoạn hiện nay.

2. Tổng quan nghiên cứu vấn đề

2.1. Các nghiên cứu ở nước ngoài

Trong lĩnh vực đào tạo thanh nhạc, nhiều học giả nước ngoài đã có những nghiên cứu quan trọng liên quan đến kỹ thuật thanh nhạc, phương pháp sư phạm và kỹ năng biểu diễn của người ca sĩ. Richard Miller (1996) trong công trình *The Structure of Singing: System and Art in Vocal Technique* đã phân tích hệ thống kỹ thuật thanh nhạc dựa trên cơ sở khoa học về sinh lý giọng hát, đồng thời nhấn mạnh vai trò của việc luyện tập trong môi trường biểu diễn thực tế nhằm giúp ca sĩ phát triển khả năng kiểm soát giọng hát và cảm nhận âm nhạc [3]. Bên cạnh đó, James Stark (2003) với nghiên cứu *Bel Canto: A History of Vocal Pedagogy* đã trình bày quá trình hình thành và phát triển của phương pháp sư phạm thanh nhạc, khẳng định rằng việc kết hợp giữa kỹ thuật thanh nhạc và thực hành biểu diễn là yếu tố quan trọng trong đào tạo ca sĩ chuyên nghiệp [4].

Ở góc độ tâm lý học và kỹ năng biểu diễn âm nhạc, Lehmann, Sloboda và Woody (2007) trong cuốn *Psychology for Musicians: Understanding and Acquiring the Skills* cho rằng sự phát triển năng lực biểu diễn của người học âm nhạc không chỉ phụ thuộc vào kỹ thuật cá nhân mà còn gắn với khả năng phối hợp và tương tác với các thành viên khác trong quá trình biểu diễn. Các nghiên cứu này cho thấy việc rèn luyện năng lực phối hợp biểu diễn với ban nhạc và môi trường biểu diễn tập thể có vai trò quan trọng trong quá trình hình thành năng lực nghề nghiệp của ca sĩ [2].

2.2. Các nghiên cứu ở Việt Nam

Tại Việt Nam, vấn đề đào tạo thanh nhạc và phương pháp giảng dạy thanh nhạc cũng đã được nhiều nhà nghiên cứu quan tâm. Nguyễn Trung Kiên (2001) trong công trình *Phương pháp sư phạm thanh nhạc* đã trình bày những nguyên tắc cơ bản trong giảng dạy thanh nhạc, nhấn mạnh sự kết hợp giữa rèn luyện kỹ thuật giọng hát và thực hành biểu diễn nhằm giúp sinh viên phát triển khả năng thể hiện tác phẩm âm nhạc một cách hiệu quả [7]. Bên cạnh đó, Bùi Đức Hạnh (2012) trong cuốn *Phương pháp giảng dạy thanh nhạc* cũng đề cập đến vai trò của việc tổ chức các hoạt động thực hành biểu diễn trong quá trình đào tạo nhằm giúp sinh viên nâng cao kỹ năng biểu diễn và tích lũy kinh nghiệm sân khấu [5].

Ngoài ra, một số nghiên cứu về giáo dục âm nhạc như Nguyễn Thị Nhung (2005) trong công trình *Âm nhạc và phương pháp giáo dục âm nhạc* đã chỉ ra rằng việc kết hợp giữa lý thuyết và thực hành biểu diễn có ý nghĩa quan trọng trong việc phát triển năng lực nghệ thuật cho sinh viên âm nhạc. Tuy nhiên, các nghiên cứu hiện nay chủ yếu tập trung vào phương

pháp giảng dạy thanh nhạc hoặc kỹ năng biểu diễn nói chung, trong khi các nghiên cứu chuyên sâu về kỹ năng *Năng lực phối hợp biểu diễn với ban nhạc* của sinh viên thanh nhạc trong quá trình đào tạo còn chưa nhiều [8].

Từ những công trình nghiên cứu đã được công bố có thể thấy rằng việc phát triển kỹ năng biểu diễn và môi trường thực hành nghệ thuật cho sinh viên âm nhạc đã được đề cập ở nhiều góc độ khác nhau. Tuy nhiên, nghiên cứu về năng lực phối hợp biểu diễn trong đào tạo sinh viên thanh nhạc tại các cơ sở giáo dục nghệ thuật vẫn còn là một vấn đề cần tiếp tục được quan tâm. Do đó, việc nghiên cứu và đề xuất các giải pháp nâng cao năng lực phối hợp biểu diễn với ban nhạc cho sinh viên thanh nhạc tại Trường Đại học Văn hóa, Thể thao và Du lịch Thanh Hóa sẽ góp phần bổ sung cơ sở lý luận và thực tiễn cho hoạt động đào tạo thanh nhạc hiện nay.

3. Cách tiếp cận và phương pháp nghiên cứu

3.1. Cách tiếp cận

Tiếp cận giáo dục nghệ thuật: Nghiên cứu đặt vấn đề trong bối cảnh đào tạo âm nhạc tại các cơ sở giáo dục nghệ thuật, xem kỹ năng *Năng lực phối hợp biểu diễn với ban nhạc* là một yếu tố quan trọng trong quá trình đào tạo nghệ sĩ biểu diễn, góp phần phát triển năng lực thực hành biểu diễn của sinh viên thanh nhạc.

Tiếp cận năng lực nghề nghiệp: *Năng lực phối hợp biểu diễn với ban nhạc* được xem là một năng lực cần thiết của ca sĩ trong môi trường biểu diễn chuyên nghiệp, giúp sinh viên hoàn thiện khả năng biểu diễn và đáp ứng yêu cầu nghề nghiệp sau khi tốt nghiệp.

Tiếp cận thực tiễn đào tạo: Nghiên cứu dựa trên thực tiễn giảng dạy và học tập của sinh viên thanh nhạc tại Trường Đại học Văn hóa, Thể thao và Du lịch Thanh Hóa, từ đó phân tích thực trạng và đề xuất các giải pháp nhằm nâng cao hiệu quả rèn luyện năng lực phối hợp biểu diễn với ban nhạc cho sinh viên.

3.2. Phương pháp nghiên cứu

Phương pháp nghiên cứu tài liệu: Thu thập và phân tích các tài liệu, công trình nghiên cứu liên quan đến đào tạo thanh nhạc, kỹ năng biểu diễn và phương pháp giảng dạy âm nhạc nhằm xây dựng cơ sở lý luận cho nghiên cứu.

Phương pháp quan sát: Quan sát quá trình học tập, luyện tập và biểu diễn của sinh viên thanh nhạc khi năng lực phối hợp biểu diễn với ban nhạc trong các giờ học và chương trình biểu diễn để nhận diện những thuận lợi, khó khăn và hạn chế trong kỹ năng phối hợp.

Phương pháp khảo sát và phỏng vấn: Tiến hành khảo sát và trao đổi với giảng viên, sinh viên thanh nhạc và một số nhạc công nhằm thu thập ý kiến về thực trạng cũng như nhu cầu nâng cao năng lực phối hợp biểu diễn với ban nhạc.

Phương pháp phân tích và tổng hợp: Phân tích, tổng hợp và hệ thống hóa các dữ liệu thu thập được nhằm làm rõ thực trạng và đề xuất các giải pháp nâng cao năng lực phối hợp biểu diễn với ban nhạc cho sinh viên thanh nhạc tại Trường Đại học Văn hóa, Thể thao và Du lịch Thanh Hóa.

4. Kết quả nghiên cứu

4.1. Vai trò của năng lực phối hợp biểu diễn với ban nhạc trong đào tạo thanh nhạc

Năng lực phối hợp biểu diễn với ban nhạc giữ vai trò quan trọng trong quá trình đào tạo sinh viên thanh nhạc, bởi hoạt động biểu diễn ca hát trên sân khấu thường gắn liền với sự phối hợp giữa ca sĩ và các nhạc công. Việc được luyện tập và thực hành cùng ban nhạc không chỉ giúp sinh viên nâng cao năng lực chuyên môn mà còn hình thành những phẩm chất cần thiết của một nghệ sĩ biểu diễn.

Trước hết, *Năng lực phối hợp biểu diễn với ban nhạc* giúp sinh viên nâng cao khả năng cảm nhận tiết tấu, hòa âm và cấu trúc âm nhạc. Khi hát cùng ban nhạc, sinh viên phải lắng nghe sự vận động của các bè nhạc cụ, cảm nhận rõ nhịp điệu, cao độ và sự thay đổi của hòa âm trong từng đoạn nhạc. Điều này giúp người học hiểu sâu hơn về cấu trúc của tác phẩm, từ đó xử lý câu hát linh hoạt, chính xác và giàu cảm xúc hơn so với khi chỉ luyện tập với đàn piano hoặc hát độc lập.

Bên cạnh đó, quá trình thực hành với ban nhạc còn phát triển kỹ năng phối hợp và giao tiếp nghệ thuật với nhạc công. Ca sĩ không chỉ thực hiện phần hát của mình mà còn phải biết tương tác với người đệm nhạc, người chỉ huy hoặc các nhạc công khác thông qua ánh mắt, cử chỉ và tín hiệu âm nhạc. Sự phối hợp nhịp nhàng này giúp tạo nên sự thống nhất trong biểu diễn, đồng thời rèn luyện cho sinh viên khả năng làm việc nhóm trong môi trường nghệ thuật.

Ngoài ra, việc thường xuyên phối hợp biểu diễn với ban nhạc còn góp phần hình thành tác phong biểu diễn chuyên nghiệp trên sân khấu. Sinh viên sẽ được trải nghiệm môi trường biểu diễn gắn với thực tế nghề nghiệp, học cách xử lý tình huống, giữ vững nhịp độ biểu diễn, cũng như thể hiện sự tự tin và chủ động khi trình diễn trước khán giả. Đây là những yếu tố quan trọng giúp sinh viên thanh nhạc từng bước hoàn thiện năng lực biểu diễn và thích ứng tốt với hoạt động nghệ thuật chuyên nghiệp sau khi tốt nghiệp.

4.2. Thực trạng về năng lực phối hợp biểu diễn với ban nhạc

Trong quá trình đào tạo và thực hành biểu diễn, năng lực phối hợp biểu diễn với ban nhạc là một yêu cầu quan trọng đối với sinh viên thanh nhạc. Tuy nhiên, qua quan sát thực tiễn giảng dạy và các hoạt động biểu diễn của sinh viên thanh nhạc tại Trường Đại học Văn hóa, Thể thao và Du lịch Thanh Hóa cho thấy nhiều sinh viên vẫn còn gặp một số khó khăn khi phối hợp với ban nhạc.

Trước hết, một số sinh viên còn hạn chế trong việc phối hợp về nhịp điệu và tốc độ khi biểu diễn cùng ban nhạc. Khi hát cùng dàn nhạc cụ, sinh viên cần có khả năng nghe tổng thể phần đệm, giữ nhịp ổn định và điều chỉnh cách xử lý câu hát phù hợp với tiết tấu chung. Tuy nhiên, trong thực tế, nhiều sinh viên có xu hướng hát theo cảm xúc cá nhân hoặc phụ thuộc vào phần đệm quen thuộc khi luyện tập với piano, dẫn đến tình trạng lệch nhịp hoặc chưa bắt kịp sự thay đổi về tốc độ và sắc thái của ban nhạc. Chẳng hạn, khi biểu diễn các ca khúc nhạc nhẹ có phần *intro* và *interlude* do ban nhạc đảm nhiệm, một số sinh viên còn lúng túng trong việc xác định thời điểm vào câu hát hoặc chưa chủ động điều chỉnh nhịp độ cho phù hợp với phần đệm.

Bên cạnh đó, kỹ năng tương tác với nhạc công và xử lý các tình huống trong biểu diễn trực tiếp của sinh viên còn hạn chế. Trong môi trường biểu diễn chuyên nghiệp, ca sĩ cần có khả năng giao tiếp nghệ thuật với ban nhạc thông qua các tín hiệu như ánh mắt, cử chỉ hoặc sự cảm nhận âm nhạc chung để đảm bảo sự thống nhất trong quá trình biểu diễn. Tuy nhiên, một số sinh viên vẫn chưa quen với việc phối hợp này, còn phụ thuộc nhiều vào sự hướng dẫn của giảng viên hoặc người chơi nhạc, chưa thực sự chủ động trong việc trao đổi và phối hợp với các nhạc công.

Ngoài ra, sự tự tin và tính chủ động của sinh viên khi phối hợp biểu diễn với ban nhạc cũng chưa được thể hiện rõ rệt. Khi đứng trước ban nhạc hoặc biểu diễn trên sân khấu có nhiều nhạc cụ, một số sinh viên còn có tâm lý căng thẳng, thiếu tự tin, dẫn đến việc thể hiện chưa ổn định hoặc chưa làm chủ được phần trình diễn của mình.

Từ thực tế đào tạo tại Trường Đại học Văn hóa, Thể thao và Du lịch Thanh Hóa, có thể thấy những hạn chế trên xuất phát từ một số nguyên nhân nhất định. Trong chương trình đào

tạo ngành Thanh nhạc của nhà trường hiện nay đã có học phần *Biểu diễn với dàn nhạc tổng hợp* (2 tín chỉ). Tuy nhiên, thời lượng của học phần này còn tương đối hạn chế so với yêu cầu thực hành nghề nghiệp của sinh viên. Bên cạnh đó, số lượng sinh viên trong mỗi lớp khá đông, trong khi số lượng tác phẩm cần thực hành với ban nhạc lại nhiều. Do đó, thời gian dành cho mỗi sinh viên làm việc trực tiếp với ban nhạc chưa nhiều, chủ yếu tập trung vào việc ghép và hoàn thiện một số tác phẩm cơ bản. Điều này dẫn đến việc sinh viên chưa có đủ điều kiện để rèn luyện sâu các kỹ năng cần thiết như nghe hòa âm trong ban nhạc, phối hợp linh hoạt với nhạc công hay xử lý các tình huống phát sinh trong quá trình biểu diễn, vì vậy hiệu quả thực hành với ban nhạc chưa đạt được như mong muốn.

Bên cạnh đó, cơ hội tham gia các chương trình biểu diễn thực tế có sự phối hợp với ban nhạc của sinh viên còn chưa nhiều, khiến sinh viên thiếu môi trường thực hành thường xuyên để tích lũy kinh nghiệm biểu diễn. Điều này phần nào ảnh hưởng đến khả năng phối hợp, sự tự tin cũng như tính chuyên nghiệp của sinh viên khi phối hợp biểu diễn với ban nhạc. Từ thực trạng trên cho thấy, việc nghiên cứu và đề xuất các giải pháp nhằm nâng cao năng lực phối hợp biểu diễn với ban nhạc cho sinh viên thanh nhạc là cần thiết, góp phần nâng cao hiệu quả đào tạo và đáp ứng tốt hơn yêu cầu thực tiễn của hoạt động biểu diễn nghệ thuật.

4.3. Một số giải pháp nâng cao năng lực phối hợp biểu diễn với ban nhạc cho sinh viên thanh nhạc

Từ thực trạng về năng lực phối hợp biểu diễn của sinh viên thanh nhạc Trường Đại học Văn hóa, Thể thao và Du lịch Thanh Hóa, việc đề xuất các giải pháp phù hợp nhằm nâng cao hiệu quả đào tạo là cần thiết. Những giải pháp này không chỉ giúp sinh viên phát triển kỹ năng biểu diễn mà còn góp phần nâng cao năng lực nghề nghiệp trong môi trường hoạt động nghệ thuật chuyên nghiệp.

Trước hết, cần tăng cường thời lượng thực hành biểu diễn cùng ban nhạc trong chương trình đào tạo. Trong thực tế, chương trình đào tạo ngành Thanh nhạc hiện nay đã có học phần *Biểu diễn với dàn nhạc tổng hợp*, tuy nhiên số lượng tín chỉ của học phần này còn tương đối hạn chế so với yêu cầu rèn luyện kỹ năng biểu diễn nghề nghiệp của sinh viên. Vì vậy, cần xem xét tăng số lượng tín chỉ của học phần từ 2 lên 4 tín chỉ, hoặc mở rộng thời lượng thực hành với ban nhạc nhằm tạo điều kiện để sinh viên có nhiều cơ hội luyện tập và trải nghiệm trong môi trường biểu diễn gần với thực tế nghề nghiệp.

Việc tăng thời lượng thực hành với ban nhạc sẽ giúp sinh viên từng bước làm quen với cấu trúc hòa âm, tiết tấu và sự phối hợp giữa các nhạc cụ trong một tác phẩm âm nhạc. Thông qua quá trình luyện tập thường xuyên, sinh viên có điều kiện rèn luyện khả năng giữ nhịp, cảm nhận hòa âm và điều chỉnh cách xử lý câu hát phù hợp với phần đệm của ban nhạc. Đồng thời, giảng viên có thể hướng dẫn sinh viên cách lắng nghe tổng thể ban nhạc, xác định điểm vào câu hát cũng như điều chỉnh sắc thái biểu diễn để tạo nên sự hòa hợp giữa giọng hát và phần nhạc đệm. Điều này góp phần hình thành tác phong làm việc chuyên nghiệp và nâng cao khả năng phối hợp của sinh viên trong môi trường biểu diễn tập thể.

Bên cạnh việc tăng thời lượng thực hành trong chương trình đào tạo, tổ chức các chương trình biểu diễn, workshop hoặc lớp học thực hành với sự tham gia của nhạc công cũng là một giải pháp hiệu quả. Thông qua các hoạt động này, sinh viên có cơ hội trực tiếp trao đổi, làm việc và học hỏi kinh nghiệm từ các nhạc công, qua đó hiểu rõ hơn về vai trò của từng nhạc cụ trong ban nhạc cũng như cách phối hợp trong quá trình biểu diễn. Những buổi workshop hoặc lớp học thực hành không chỉ giúp sinh viên nâng cao kỹ năng làm việc nhóm

trong môi trường nghệ thuật mà còn giúp người học tiếp cận với phương thức làm việc chuyên nghiệp của các ban nhạc trong thực tế.

Ngoài ra, nhà trường có thể tổ chức các chương trình biểu diễn nghệ thuật đường phố với sự tham gia của sinh viên và ban nhạc. Đây là một hình thức thực hành nghệ thuật gắn gũi với đời sống, tạo môi trường biểu diễn mở, giúp sinh viên có cơ hội trải nghiệm thực tế và rèn luyện bản lĩnh sân khấu trong những điều kiện biểu diễn đa dạng. Thông qua các hoạt động này, sinh viên không chỉ được thực hành thường xuyên cùng ban nhạc mà còn học cách tương tác với khán giả, xử lý linh hoạt các tình huống phát sinh trong biểu diễn trực tiếp. Điều này góp phần nâng cao sự tự tin, tính chủ động và khả năng thích ứng của sinh viên trong hoạt động biểu diễn nghệ thuật.

Bên cạnh đó, cần lồng ghép nội dung phối hợp với ban nhạc trong các học phần *Thanh nhạc* và *Biểu diễn sân khấu*. Trong quá trình giảng dạy, giảng viên có thể hướng dẫn sinh viên phân tích phần đệm của ban nhạc, nhận biết cấu trúc hòa âm, tiết tấu và các đoạn chuyển tiếp trong tác phẩm. Việc tích hợp nội dung này vào quá trình học tập giúp sinh viên hiểu rõ hơn mối quan hệ giữa giọng hát và phần nhạc đệm, từ đó hình thành thói quen lắng nghe và phối hợp hiệu quả với ban nhạc.

Hơn nữa các hoạt động trong chương trình học, cần khuyến khích sinh viên tham gia các hoạt động biểu diễn nghệ thuật trong và ngoài nhà trường. Thông qua các chương trình biểu diễn thực tế, sinh viên có cơ hội phối hợp biểu diễn với ban nhạc trong môi trường sân khấu chuyên nghiệp, qua đó tích lũy kinh nghiệm biểu diễn và từng bước hoàn thiện kỹ năng nghề nghiệp.

Như vậy, việc triển khai đồng bộ các giải pháp trên sẽ góp phần tạo điều kiện cho sinh viên thanh nhạc được thực hành thường xuyên với ban nhạc, từ đó nâng cao năng lực phối hợp, khả năng biểu diễn và đáp ứng tốt hơn yêu cầu của hoạt động nghệ thuật trong thực tiễn.

5. Thảo luận

Kết quả nghiên cứu cho thấy năng lực phối hợp biểu diễn có vai trò quan trọng trong quá trình đào tạo sinh viên thanh nhạc, bởi đây là kỹ năng gắn liền với hoạt động biểu diễn âm nhạc trong thực tiễn. Trong môi trường biểu diễn chuyên nghiệp, ca sĩ không chỉ cần thể hiện tốt kỹ thuật thanh nhạc mà còn phải có khả năng phối hợp nhịp nhàng với ban nhạc, cảm nhận được tiết tấu, hòa âm và sự vận động của các nhạc cụ trong tác phẩm. Do đó, việc chú trọng rèn luyện kỹ năng này trong quá trình đào tạo là yếu tố cần thiết nhằm nâng cao năng lực biểu diễn của sinh viên.

Qua phân tích thực trạng tại Trường Đại học Văn hóa, Thể thao và Du lịch Thanh Hóa, có thể thấy sinh viên thanh nhạc đã có cơ hội tiếp cận với hoạt động thực hành cùng ban nhạc trong chương trình đào tạo. Tuy nhiên, do thời lượng học phần còn hạn chế, số lượng sinh viên đông và cơ hội biểu diễn thực tế chưa nhiều nên việc rèn luyện năng lực phối hợp biểu diễn với ban nhạc của sinh viên vẫn chưa đạt hiệu quả như mong muốn. Điều này cho thấy cần có những giải pháp phù hợp nhằm tăng cường môi trường thực hành và tạo điều kiện để sinh viên được trải nghiệm nhiều hơn trong các hoạt động biểu diễn.

Các giải pháp được đề xuất như tăng thời lượng thực hành với ban nhạc, tổ chức workshop và lớp học thực hành với nhạc công, lồng ghép nội dung phối hợp với ban nhạc trong các học phần chuyên môn và khuyến khích sinh viên tham gia các hoạt động biểu diễn nghệ thuật sẽ góp phần nâng cao năng lực phối hợp biểu diễn với ban nhạc cho sinh viên thanh nhạc. Đồng thời, những giải pháp này cũng giúp gắn kết hoạt động đào tạo trong nhà

trường với yêu cầu của thực tiễn nghề nghiệp, qua đó nâng cao chất lượng đào tạo và năng lực biểu diễn của sinh viên sau khi tốt nghiệp.

6. Kết luận

Năng lực phối hợp biểu diễn với ban nhạc là một trong những năng lực quan trọng đối với sinh viên thanh nhạc trong quá trình học tập và hoạt động biểu diễn nghệ thuật. Thông qua việc phân tích vai trò và thực trạng về năng lực phối hợp biểu diễn với ban nhạc của sinh viên thanh nhạc tại Trường Đại học Văn hóa, Thể thao và Du lịch Thanh Hóa, bài viết cho thấy sinh viên đã bước đầu được tiếp cận với hoạt động thực hành cùng ban nhạc, tuy nhiên hiệu quả còn hạn chế do thời lượng học phần ít, số lượng sinh viên đông và cơ hội biểu diễn thực tế chưa nhiều.

Trên cơ sở đó, bài viết đã đề xuất một số giải pháp nhằm nâng cao *năng lực phối hợp biểu diễn với ban nhạc* cho sinh viên thanh nhạc như: tăng thời lượng và số tín chỉ của học phần thực hành với ban nhạc, tổ chức workshop và các lớp học thực hành với nhạc công, xây dựng các chương trình biểu diễn nghệ thuật (trong đó có biểu diễn nghệ thuật đường phố), lồng ghép nội dung phối hợp với ban nhạc trong các học phần chuyên môn và khuyến khích sinh viên tham gia các hoạt động biểu diễn trong và ngoài nhà trường.

Việc triển khai các giải pháp trên sẽ góp phần tạo điều kiện cho sinh viên thanh nhạc được thực hành thường xuyên với ban nhạc, qua đó nâng cao kỹ năng phối hợp, bản lĩnh sân khấu và năng lực biểu diễn, đáp ứng tốt hơn yêu cầu của hoạt động nghệ thuật trong thực tiễn.

Tài liệu tham khảo

Tài liệu nước ngoài

- [1]. Gritten, A., & King, E. (2006), *Music and Gesture*, Ashgate Publishing, London.
- [2]. Lehmann, A. C., Sloboda, J. A., & Woody, R. H. (2007), *Psychology for Musicians: Understanding and Acquiring the Skills*, Oxford University Press, New York.
- [3]. Miller, R. (1996), *The Structure of Singing: System and Art in Vocal Technique*, Schirmer Books, New York.
- [4]. Stark, J. (2003), *Bel Canto: A History of Vocal Pedagogy*, University of Toronto Press, Toronto.

Tài liệu trong nước

- [5]. Bùi Đức Hạnh (2012), *Phương pháp giảng dạy thanh nhạc*, Nxb Âm nhạc, Hà Nội.
- [6]. Dương Việt Á (2001), *Âm nhạc lý thuyết và thực hành*, Nxb Âm nhạc, Hà Nội.
- [7]. Nguyễn Trung Kiên (2001), *Phương pháp sư phạm thanh nhạc*, Nxb Âm nhạc, Hà Nội.
- [8]. Nguyễn Thị Nhung (2005), *Âm nhạc và phương pháp giáo dục âm nhạc*, Nxb Giáo dục, Hà Nội.
- [9]. Phạm Phương Hoa (2014), *Giáo trình Thanh nhạc cơ bản*, Nxb Đại học Sư phạm, Hà Nội.
- [10]. Trần Ngọc Lan (2010), *Phương pháp giảng dạy âm nhạc*, Nxb Giáo dục Việt Nam, Hà Nội.

NÂNG CAO NĂNG LỰC PHỐI HỢP BIỂU DIỄN VỚI BAN NHẠC CHO SINH VIÊN THANH NHẠC TẠI TRƯỜNG ĐẠI HỌC VĂN HÓA, THỂ THAO VÀ DU LỊCH THANH HÓA

La Quang Anh

Trường Đại học Văn hóa, Thể thao và Du lịch Thanh Hóa

Email: laquanganh@dvttdt.edu.vn

Ngày nhận bài: 09/3/2026

Ngày phản biện: 11/3/2026

Ngày tác giả sửa: 15/3/2026

Ngày duyệt đăng: 08/4/2026

Ngày phát hành: 15/4/2026

Năng lực phối hợp hợp biểu diễn với ban nhạc là một yêu cầu quan trọng đối với sinh viên thanh nhạc trong hoạt động biểu diễn nghệ thuật. Bài viết tập trung phân tích vai trò cũng như thực trạng năng lực phối hợp biểu diễn giữa sinh viên thanh nhạc và ban nhạc. Kết quả nghiên cứu cho thấy sinh viên thanh nhạc đã có cơ hội tiếp cận với hoạt động thực hành cùng ban nhạc trong chương trình đào tạo, tuy nhiên còn hạn chế. Trên cơ sở đó, bài viết đề xuất một số giải pháp, góp phần nâng cao chất lượng đào tạo và năng lực biểu diễn nghề nghiệp cho sinh viên Thanh nhạc Trường Đại học Văn hóa, Thể thao và Du lịch Thanh Hóa.

Từ khóa: Đào tạo âm nhạc; Sinh viên thanh nhạc; Năng lực phối hợp biểu diễn; Ban nhạc; Thực hành biểu diễn.